

Елена Мутева, която също пишеше стихове.

Но когато дойде ред първи да се върне в България, Найден грижливо подбра стиховете на Добри, защото не можеше всичките да минат през подозрителното и неумолимо око на заптието в митницата, което не пропущаше да се не внесе нито ред бунтовна книжнина в империята. Ала одеските студенти я внасяха запамятено. Поне главата не можеше да се претършува.

И те на воля пееха:

Вятър ечи, Балкан стене,
сам еднак на коня,
с тръба зове своите братя:
всички на оръжие!

Нямаше българин, който да не е чувал как балканът стене и вятърът ечи в боазите му. Пяха докато се поразчу за някакви връзки между браилските бунтове и одеските студенти. Захари Княжевски беше строго съмирал, чевнася в училището бунтовен дух, а охридският калугер престана да подкрепя с пари забегналите от Браила заговорници и стана по-щедър към своите другари семинаристи. Защото Иеромонах Натанаил беше донесъл със себе си от Кишинев 4000 рубли. Вие ги получил от своя старец и благодетел Манасий, за да ги употребява за "народни работи".

Тогаваш одеските семинаристи почнаха да пеят по-хрисимни песни. Най-много им допаднаше тази, която Добри беше съчинил за изпроводяк на другарите си, когато бяха почнали, един по един, да си заминават за отечеството, или да продължат следването в по-висши школи из други градове.

Фърчи, фърчи, о друже, с радост
фърчи към родните страни,
развесели ти твоята младост
под милите нам планини...